

† Τῆ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.

ρία πράγματα παρέστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου. Τὴν κατάστασιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τῆς μετανοίας τὸν κανόνα, καὶ τῆς θείας ἐδσπλαγχνίας τὸ μέγεθος. Ἐτάχθη δὲ ὑπὸ τῶν θείων πατέρων ἐνταῦθα, μετὰ τὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολήν, πρὸς ἡμετέραν καὶ αὐτὴ διδασκαλίαν ἵνα, δηλαδὴ, βλέποντες εἰς τοῦ Ἀσώτου τὸ πρόσωπον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἡμῶν, ἐνόσφ κυλιόμεθα εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἐνόσφ εὐρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ἔλθωμεν τέλος πάντων εἰς αἴσθησιν καὶ ἡμεῖς καὶ ταχύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς μετανοίας, κἄν εἰς τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας τῶν νηστειῶν.

Καὶ ἄλλο. Ἐπειδὴ τινες, πολλὰ καὶ μεγάλα πράξαντες ἀνομήματα καὶ χρονίσαντες εἰς αὐτά, ἔρχονται πολλακίς εἰς ἀπόγνωσιν, νομίζοντες ὅτι οὐκέτι ἐστὶ συγχώρησις δι' αὐτούς· καὶ οὕτως ἀηλιτισμένοι πίπτουσι τὸ λοιπὸν καθ' ἑκάστην εἰς τὰ αὐτὰ καὶ ἔτι χεῖρονα τῶν προτέρων· διὰ τοῦτο οἱ θεῖοι πατέρες, ἐπίσκοπῳ νὰ ἐκριζώσωσι τῆς ἀπογνώσεως τὸ πάθος ἐκ τῆς καρδίας τῶν τοιούτων καὶ ἐνθαβρύναντες αὐτούς

διεγείρωσιν εἰς τῆς ἀρετῆς τὰ ἔργα, ἔταξαν τὴν παρούσαν παραβολὴν εἰς τῆς νηστείας τὰ πρόθυρα, δεικνύοντες εἰς αὐτούς τὰ φιλόνηρωπα καὶ ὑπεράγαθα σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀσώτου· καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα, ὅσον μέγα καὶ ἂν ὑποτεθῆ, δυνάμενον νὰ νικήσῃ ποτὲ τὴν φιλόνηρωπον αὐτοῦ γνώμην.

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον, τοῦ Τριψιδίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὄν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὄθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω· Ἥμαρτον ἐνώπιόν σου, Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.